

да могът прѣзъ неї да дышатъ, и влизали въ нѣкої рѣкѣ, дѣто ся потаяли, до гдѣто гы наближавали неприятелити имъ, срѣщу които тогава наскаквали изеднажъ, и гы испотреввали.

VIII.

. Царіе, Трайніе на бѣлгарското царство въ Бѣлж-Бѣлгарії.

П. Кой билъ основатель на Бѣлгарско-то царство край Волгѣ?

О. Вѣгжндурупъ Бѣлгаръ-Вѣнть, кой-то прѣвъ потеглилъ отъ Индостанъ около II-ый вѣкъ прѣди Р. Хр. съ народа си, та го населилъ въ Арменіј край рѣкѣ Гогъ, и отъ имято му ся нарѣкло това тамкашно поселеніе Ванантъ.

П. Ами отъ тамъ послъ кой гы завелъ край Волгѣ?

О. За това исторіята е тѣмна, и нищо ни не казва; знае ся само, че въ V-ый и VI-ый вѣкъ слѣдъ Р. Х. широкото Бѣлгарско край Волгѣ царство вече сѫществувало, както му ся описахъ прѣдѣлити въ § I. на нашътѣ Исторіѣ.

П. А кои били царіети, що царували тамо?

О. За по-известенити отъ тѣхъ, които достигнали да ся наричатъ и самодѣржици, ся спомянуватъ Кубратъ, който прѣвъ уягчиль, съединилъ и направилъ Бѣлгарії силно царство, което слѣдъ смъртътъ му (660 л.) пакъ ся раздробило; послѣ сыновети му Батбай и Ботразъ, за които нѣкои казватъ, че били и Христіане; слѣдъ тѣхъ ся спомянува Силка, който усилилъ и прославилъ пакъ дѣржавата; — неговътъ сынъ Алмасъ, или Джафаръ, който приѣлъ моамеданството и въ царуваніето на когото Бѣлгарити